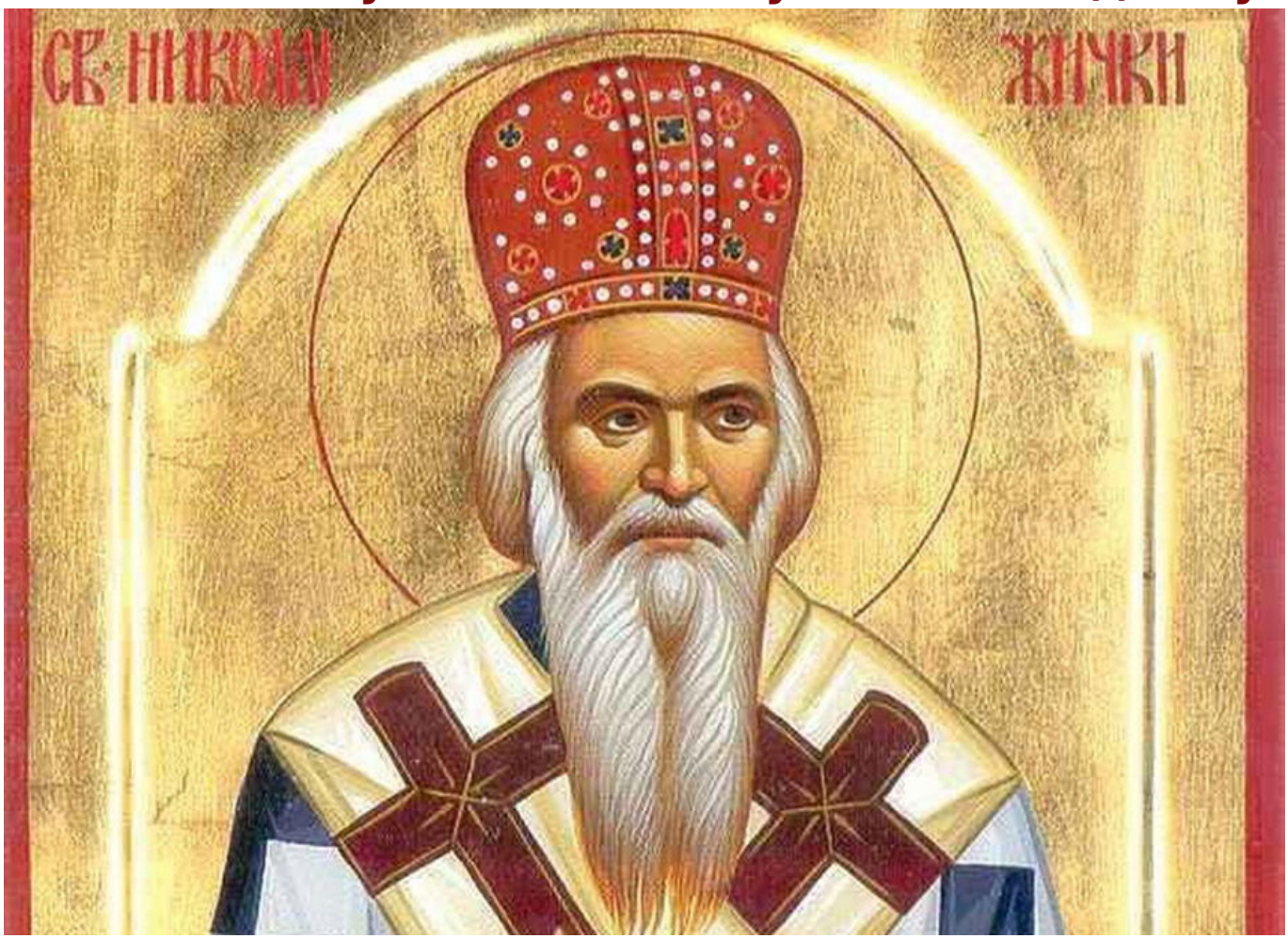
27/04/2020

Свети Николај Жички: О Побусаном понедељку

Питаш, зашто жене излазе на гробље првог понедељка после Светле Недеље?

Да изврше један обичај, препун смисла и лепоте. После осмодневног прослављања васкрсења Христа из мртвих излазе хришћанке деветога дана на гробове својих сродника: да их спомену у молитвама, да им објаве васкрс Васкрситеља, и да им поново побусају гробове. Прво се изврши молитва за покојнике. Тиме ми изражавамо своју љубав према оним милим и драгим који су се телесно и привремено од нас одвојили.

Знај: истински те воли онај ко се за тебе у тајности Богу моли. По свршеној молитви чука се црвеним јајетом о крстачу и виче: Христос воскресе! Тиме ми поздрављамо покојнике најрадоснијим поздравом, па презирући смрт уверавамо их, да ће и њима сванути дан васкрсења из гроба. Најзад чистимо гроб од увеле траве и стављамо ново бусење, које ће се зазеленити новом

травом. Тиме ми јављамо своју наду, да ће у дан свеопштег васкрсења иструлела тела покојника преобратити се у нова тела, у тела небеска. Јер по истинитом сведочанству сведока васкрсења Христова постоје тјелеса небеска и тјелеса земаљска. И још: ово распадљиво треба да се обуче у нераспадљиво, и ово смртно да се обуче у бесмртност. Кад све то сврше хришћанке се још једном помоле Богу, поклоне према истоку, и одлазе.
И тако молитвом оне изражавају љубав; црвеним јајетом и поздравом објављују веру, а обновом бусења показују наду. Љубав, вера, нада и – опет љубав. То је значај и смисао Побусаног Понедеоника.

Питао си даље, зашто тога дана само жене излазе на гробља а не и мушкарци, као о другим задушницама? Тај понедеоник је почетак седмице жена мироносица. А Мироносице су прве посетиле гроб Господњи под Голготом, и прве јавиле људима, да је Господ васкрсао. Благо матерама, сестрама и удовицама, које личе на жене Мироносице по љубави према упокојеним! осећају упокојени присуство наше на гробовима својим, осећају – те и још како! – наше молитве и жртве за њих, нашу љубав према њима. И ми ћемо то ускоро осећати – и ја и ти – с оне стране гроба, и бићемо благодарни онима који се нас сећају и за нас се Богу моле.

О брате мој, како су слабе речи људске, да искажу тајну живота и смрти, чудну и језиву тајну, о којој ангели с покојницима шапатом роморе! Добро су нам дошли хришћански обичаји, да помогну речима. Обичаји смислени и красни – да помогну слабим речима нашим!

Од Бога ти благослов и здравље.

mitropolija.com